

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

NÉPJOG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca.
Ide ezimezendők az előfizetési pénz-
ek, hirdetések és nyiltérek.
Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre - 6 frt - kr
Fél évre - - 3 frt - kr
Negyed évre - 1 frt 50 kr
Egyes számok 10 krért.

Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadó-
hivatalban kaphatók.

Ismét a föld és földbirtokosról.

A »Népjobb« 34-k számában a »föld és földbirtokos« cím alatt egy közlemény jelent meg, melyre fontosságánál de azon érdekeltségénél fogva is, melyet környezetemben keltett, engedek meg, hogy szerény nézetemet b. lapodban elmondhassam.

Mindenki által elismert tény, hogy a magyar birtok s vele a magyar birtokos faj, előbb nem is képzelt gyorsasággal pusztul, az okok oly ismeretek, hogy azok elősorolása, csak vádaskodás lenne azok ellen, kik a hatalmon, alkotmányos életünk helyre állítása óta felváltva állottak, mit ez alkalommal kerülni óhajtok, a kór oly súlyos, a kérdés oly égető, hogy recriminációkkal a talán már igen rövid időt, mely még magyar szempontból kiindulható orvoslásra rendelkezésre áll, az elkövetett bűnök, mert bűnik — rovatolásával tölthessük.

De térjünk a cikk tartalmára.

A magyar földbirtokos helyzetének javítására, a földbirtok magyar jellegének fentartására irányulnak tehát a törekvések, melyeket bizonyára mindenki akkor is örömmel fog üdvözölni, midőn embryo stadiumokból ki lépnek, örülni fogok én is, bár nem csekély optimismust látok abban, hogy ma magyar jellegű birtok fenntartására irányul a törekvés, midőn már is csak annak vissza szerzéséről lehet szó. Nézzük csak kissé, mi is tulajdonkép még magyar birtok: a status javak külföldi hittelezőknek kamat biztosítékul vannak lekötve — az egyházi javak nagy része idegen fajta embereknek vannak bérbeadva, a nagy urak birtoka, részint bérbeadások, részint az által, hogy a nemesség sorai olyan idegen fajta egyének által szaporítottak, kik uszora, állami erők kipusztítása, liferálás útján meggazdagodva s vagyonuk egy pár morzsájával valami minden esetre, szembe ötlő jót tesznek, naponta jobban szűnik meg nemzeti vagyon lenni. mondta tehát igazi magyar birtoknak a közép és kisbirtok, mely pedig az érintett cikk szerint ezenekint árvereztetett el — a ezélba vett javítás tehát csak azokra szólna, kiknek valami szerencsés véletlen által kezükön maradt a birtok; és a kiknek már nincs? azok megszűntek magyarok lenni? én is örömmel látunk még nem szabadelvű intézkedést is, mely a magyar kézen levő birtokok megtartását lehetővé tenné, de csak kapcsán oly törvényeknek, melyek avisszaszerzést is lehetővé teszik.

Sokszor hangoztatott elv a tulajdon szentsége, de mint minden ilyes fő-elv, hogy igazságos is legyen magyarázatra szorul — szent a tulajdon melynek eredete is legalább becsületes, vagy nem volna külömbőség a vagyon közt, melyet munka, szorgalom, tanulmány, fáradság szerzett, és a között? midőn a kocsmáros pálinka útján ki öli a falusi embert kis birtokából, a börzén egy hamis hirrel százazereket nyernek, az élet veszélyes vasutak útján milliókat szereznek, szegény katonáinkat nem a fegyver, hanem a rossz hus és kenyér öli meg. — és ez mint szent legyen? ám legyen, de akkor ne mondjuk, hogy szent előttünk a magyarság.

Nagyon helyesnek tartanám, ha meghatározatuk a minimum mely elosztható, és elérve nem legyen, üdvösnek tartanám az oly féle intézkedéseket, mint az angolok idézett cikk szerint Indiában léptettek életbe, de nagyon ovatosan tartanám megítélendőnek, valjon a ma létező adósságok melyike érdemelne meg egy 20 évi védelmet, s melyik volna egyszerűen behajthatóságával azon időre utalva, mikor az adós a minimumon felül szerezni képes volt.

Nincs kétség, hogy ilyféle intézkedések használának azoknak, kiknek még van, de ismétlem mi történik azokkal, kiknek már nincs — dolgoznak? helyes, de a munka természetes következménye csak is a szerzés kell, hogy legyen, de mit? a még létező kis birtok megmentessék az eladástól a nagybirtokból pedig naponta több majorátust engedélyeznek, és ezzel a forgalomból elvonják, mintha csak szatus elv volna, minden áron megvédeni a gazdagot, hogy gazdag maradjon, és elzárni az utat a szegény elől, hogy hosszú becsületes fáradozás után egy oly minimumot szerezhessen; melynek általánosítása teszi amerikát, melyre hivatkozás történt naggyá és gazdaggá.

Szerény nézetem szerint conservatív szellemből ítélendő meg a magyar kisbirtok — liberalis tanok szerint a becsületes nagy vagyon — és radicalis eszközökkel korlátozandó a piszok eredetű gazdagság.

Hogy az Agrar kérdéssel egy oly tanult művelt ember, mint Gróf Széchényi Imre foglalkozik, az szép, bár tagadhatatlan, hogy ily kezdeményezésben a fényes neveknek, nagy vagyonnak, megvanak előnyei függetlenség, befolyás, de van másrészt nagy

hátránya a majdnem természetszerű bizalmatlanságban, fehér hollók a nagy urak, kik törődnek a szegény emberrel és ha találkozik egy fenköli lélek nemes sziv, miután éveket küzd a kartársai által okozott bizalmatlanság ellen, végre belefárad keserűvé lesz, vissza huzódik büszkeségének bástyája mögé, lenézi azokat kiknek javát akarta s kik őt nem akarták megérteni, pedig de hogy nem értették, de hogy nem hittek volna szivesen, de féltek hinni, mert annyiszor csalódtak.

Kanizsai.

— A magyar államvasutak igazgatója megjárta Párist, készült is nagy lárma, mert ott ezer vasuti kocsit bérelt ki az államvasutak hiányos közlekedési eszközeinek kiegészítésére; a kocsik el is jöttek a határig, a mikor külsőt, hogy a francia elég élelmes arra, hogy ha elveszik tőle, rossz portékáján adjon tul; a kocsik felszerelés hiányossága miatt hasznavehetetlenek voltak. Mit volt mást tenni, mint visszafordítani a rudat Páris felé. Igaz, hogy az igazgató nem kocsis mester, tehát nem is tudhatta, hogy az általa bérelt kocsik használhatók lesznek-e vagy sem. De hát miért is lett volna szükséges ezt tudni, elég hogy ő jó lábbon áll az Uristennel, tehát nem csak könnyen üdvözül, hanem kritikus helyzetekből is könnyen szabadul; Itt is ugy volt, időközben megszűnt a gabona kivitel. Már pedig ha kivitel nincs a rossz kocsik épp annyit ér mint a jó, áll mind a kettő, felesleges mind a kettő. Fogadunk rá, hogy újra megkészi a lárma, mert a rossz kocsik bizonyára oly előre látásból béreltetek, hogy legyen alapos ok miért vissza küldhetni azokat.

— Két patika vagy három? e kérdés valóságosan igazgatótá tette városunkat, majd mindenki nemcsak mással, de ön magával is elakarta hitetni, hogy a kérdés valóban az, kettő-e vagy három? mintha bizony nagyon bántana bentünk, valjon megélnék-e a patikusok, avagy a beteg közelebb, vagy távolabb éri-e az orvosságot? Hát annyit csak beláthat mindenki, hogy ily aprólékok nem igazolták volna az igazgatót. Elhiheti mindenki hogy sokkal fontosabbak voltak a döntő érvek; először is ki kellett tudni ki akar két patikát s ki háromat, s ha ezt nével e, vagy csak elvben? mert ha A kettőt akar, akkor miért ne akarhason B háromat? ha C háromat akar a válnakozó meg nevezésével, akkor D névtelenül szeretne határozni, joga van hozzá, hogy neki is legyen jelöltje. Az a b e többi betűje pedig ki soha sem akarja azt mit más akar, ősi szokás szerint otthon marad. Hogy azután megszületik a határozat a mint azt az igaz,

TÁRCZA.

A ló történetéhez.

A ló mely mai napság az egész földet benépesíti s a legrégebbi előttünk történetileg ismert idők óta az ember szolgálatában áll, valószínűleg onnét vette eredetét hol tán az emberiségnek bölcsője is keresendő, Ásiából, honnét a népek vándorlásával az egész földkerekségen elterjedt. Legelőször az áriai vagy kaukázusi törzsek a fehér arcbőrű népek történetében találjuk felemlítve; azon népek történetében, melyek az Indusnak ama hét folyamának völgyeit lakták, hol mi keleti hagyományok alapján Adám és Éva »paradicsomát« keressük. Ezen népeknek hátrahagyott irataiban, melyek pedig évezredekkel irattak a mi időszámításunk előtt, már említés tétetik a lóról mint a melyet az áriaiak és mongolok egymás ellen való harcban használtak.

Görögországba két uton mehetett be a ló, mindezt ezt a ló feletti két mythos bizonyítja. Az egyik mythos szerint ugyanis, Neptun háromágú szigonyából állt elő, a mi minden esetre arra mutat, hogy a tengeri kereskedést üző Phóniciek által vitetett be. A másik mythos szerint Görögországba Thessalia begyein keresztül a Centaurusok hatoltak be; oly teremtmények melyek félig az emberre félig lóra emlékeztettek, s melyektől a népek rendkívül félték, egy mese a mongol lovas csapatoknak betöréséről szóln, kik talán elődei voltak a Humoknak s kik már a régi ókorban a lovat lovaglásra használták, északról jöve bebarangolták

a Káspí és Fekete tenger vidékét s Görögországra rontottak.

Körülbelül 600 évvel Kr. e. elkezdtek Görögországban a lovakat az olympiai játékoknál használni, mely játékok addig csak testgyakorlatokból, viadalokból, verseny futásokból, s a réz vagy kőből álló korongalaku diskus dobásokból álltak. — Az említett időtől kezdve azonban a fenti játékokhoz még a kocsis versenyeket is csatolták, s a versenyter oly széles volt, hogy egymás mellett negyven kocsis mehetett, s egy-egy kocsis elé négy ló volt fogva (quadriga). Ezen két kocsik alacsony kerékekkel bírtak igen rövid s hátul nyitottak voltak, az ember, ki a lovakat hajtotta nem ült hanem állt. A görög ifjak nagy buzgalommal üzték ezen veszélyes s nehéz sportokat.

A csapat vezetők ütközetekben is az említett kétkerekű kocsikban harcoltak, míg ellenben lovasságról Homer semmi említést sem tesz. A marathoni híres ütközetben, (490. Kr. e.) csak a perzsáknak voltak lovaik, úgy hogy a hírnök ki a győzelmet 15 órai távolságra levő Athenben vitte, halva rogyott össze a nagy erőmegfeszítés következtében. Csak később hozott be a lovaglás a görögökhöz.

A ló népségéről azon időben némileg más nézetek uralkodtak. Különösen nemes fajnak tartották azt, melynek széles feje, kis füle volt s ezeket Bucephalosnak hívták. Nem csak Nagy Sándor lovának volt ez a neve, hanem egy egész Thessaliából eredő válfajnak. Különösen legjobb lovaknak tartották a Thracia és Thessaliából eredők. Mindegyikfelett azt kívánták a régi, kik sem a kengyelt, sem a nyergot nem ismerték, hanem az

utóbbi helyett az állatra legfeljebb csak egy pokrócot terítettek — hogy a ló hátán jól ülhesse nek s így rövid, széles s kissé hajlott hátú lovak tartattak a legjobb paripáknak. A rómaiak legtöbbször becsülték az Ampüliai lovakat melyek hasonlítottak a görög lovakhoz s a rómaiak ép ugy mint a görögök megkülönböztették a nemes állatokat, melyeket a circusokban s a háborúkban használtak a dolgozó lovakról, melynél sokszor az öszvéreket is többször becsülték.

Chinában és Indiában ugylátszik a ló nem igen tenyésztett s legtöbbször az ökrök helyettesítik azokat és ép oly kevésbé ismeretes a ló közép Afrikában.

Legszébben fejlődtek ki s nemesednek a lovak Arbiának homok sivatagjain. Az arab ló még mai napság is nemének legszebbje, s legnemesebbje s így megérthető hogy a lovakat az ég adományának tekintik. Arabiában és a Sahara sivatag elszórt lakósa között ugyanazon legenda él a ló eredetéről. Midőn az Isten 3 lovat teremteni akarta, mondá a déli szélhez: »En belőled teremteni akarok valamit, sűrűsödj meg!« A szél megsűrűsödött. Ekkor előjött Gábiel arkangyal s az Urnak át nyújtott egy marokkal eme új anyagból, az Ur belőle egy barna állatot formált s mondá: »a te neved ló lesz, én téged arabia számára teremtettelek. Te leszel a legnemesebb minden állat között, az ember téged követni fog, hova te menni fogsz, mert te a hátadon hordod a szerencsét s minden jónak közvetítője leszel!« — És az első ki lóra ült Izmael volt, az arabok törzsatyja.

Ezen monda daczára mégis valószínű, hogy a ló Arabiába meglehetősen későn jutott, mert ha a

ság s a közjó kívánják, az természetes, — mi azonban kiket e kérdés keveset érdekel, — mert csak egyéni fontosságú — a gyűléssel csak megelégedve lehetünk, népes volt, és különösen a képviselő testület újabb beválasztott tagjai közül láttunk sokat; csak örvendenünk lehet ha terjed az érdeklődés a város ügyei iránt.

— A zsidó új-évi ünnep rend és csendben folyt le, nem zavarta az ájtatoskodókat sem a szekerek hosszú sora, sem a durrogató béresek mint Mária napján; a gabna hordó kocsi sem akartak elgázolni senkit, de rosták kepelése sem zavart senkit, mint Szent István napján, ha ebben multkor felzárkózásunknak csak némi érdeme is vagy önülünk rajta, de azt már nagyon különösnek tartanánk s szó nélkül sem hagyhatnánk, ha a városi hatóság miután meggyőződött, hogy így is lehet, erőlyesen nem gondoskodnék, hogy így is legyen még a keresztények ünnepein is.

— Megyeházunkban történi építkezés alkalmából idejének tartjuk az új építkezés folyamán beállandó új helyiség beosztásáról már előre szólni, úgy halljuk központi járásigazgató hivatala és a szolgabíró lakása is az ujonan emelt épületbe tétetik át, úgy a külső szolgabírók számára gyűlések alkalmára fentartott szobák is, az ezen át-helyezések által a felső megyeházban nyert helyiség pedig részben a törvényszék rendelkezése alá bocsájtatik. Törvényszék és közigazgatás mindkettő oly kiegészítő része a polgári életnek, hogy azok egymás iránti előzettségét csak megelégedéssel szemléltethetjük, csak óvást tennék a túlzás ellen bármely oldalról jönne is az, ez esetben jelesen azt hisszük, valamint ez alkalmából a törvényszék helyiségeit olyképp kellene rendezni, hogy annak egyes osztályait a kevésbé jártas ember is topographiuss térkép nélkül feltalálhassa, úgy más részét ohajjúk, hogy a megye szabad rendelkezése alá annyi helyet fenttarthasson, hogy előforduló szükség esetén, még egy hivatalos lakosztály álljon rendelkezésére, a bekövetkezendő tisztújítás alkalmából nincs kizárva a lehetőség, hogy a közbizalom egyik vagy másik érdemes külső tisztviselőt szemel ki valamely központi állomásra, s meglehet hogy a lakbér terhe nem csak egyet fogna ennek elvállalásától vissza tartani, pedig nem áthat a megyei közönség érdekében a concurrensek számát apasztani, ez által fogyasztani az esélyt, hogy egyik vagy másik állást avval tölthessen be, kit arra legérdemesebbnek tart.

És figyeljete a jelekre . . .

Uj Palánkán történt e hó 7-én, hogy Salamon esendő őrmester Steinbach zsidó kereskedő házába rontott, s ott hatszoros gyilkosságot követett el; akkor tették indokál szerelmi őrzöngést emlegettek, most azonban a »Függetlenség« tudósítója az esetet következőképpen mondja el:

Salamon esendő őrmester kalocsai jómódu keresztény kat. szülők gyermeke volt. Atyja kőműves pallér több év előtt, midőn egy nagyobb önálló vállalatához pénzre volt szüksége, zsidó uzorások kezébe került s ezek által anyagilag teljesen tönkre tétetett. Fiát az öreg Salamon taníttatni képes nem lévén a katonasághoz soroztatta be, a hol ez mihamarabb őrmesterré lön. A csendőrség létesítésekor ifj. Salamon ebbe belépett s Palánkára helyeztetett el.

történelmet olvassuk, úgy tapasztaljuk, hogy Xerxes idejében még az araboknak lovuk nem volt, hanem tevékenültek s Xerxes hadseregének tartalékát képezték.

Igen valószínű, hogy a ló Arabiába már meglehetősen nemesedett állapotban került, vagy Perziából, vagy Assyriából.

A 7-ik század elején fellépő Mohamed igen jól átértette, hogy a harc és rablásra hajlandó népének a ló igen nagy hasznára fog lenni s azért az iszlámnak igen nagy előszeretettel parancsol a lovak iránt a Korán.

Másként a Sennitáknál. Náluk is igen későn lett a ló ismeretes. Abraham idejében egyetlen egy ló sem volt Kanaánban. Jákob emliti már a lovat de ő hosszú ideig volt Egyiptomban; s midőn az ő behalzsamozott holttestét fia József Gosenből Palestinába visszahozta Pharaó egy nagy kíséretet adott hozzá, kocsi és lovakból, azonban ezek az egyiptomi király birtokát képezték s Józseffel együtt visszatért a királyhoz, a ló nem soroltatik fel Mózes által, sem a tiszta igen a tisztatlan állatok között. — Midőn Pharaó Izrael népet egyiptombeli kivonulásuk alkalmával üldözte s seregével aörös tengerben elvesztett, volt neki kocsija, lovai — a zsidóknál nem találunk lovakat említve.

Mózes és utódai, kik az Izraelitákból békés, földművelés és baromtenyésztéssel foglalkozó népet akartak csinálni, mindent elkövettek, hogy a lovakat, melyek akkor csak a háborúkban használtattak, népeiktől távol tartassák. Midőn Jozsua a héberket vezette s Sichem és Hebron királyok felett nyert ütközetben igen sok lovat és kocsit kerített

Salamon ki atyjának balesete miatt, a zsidóknak esküdt ellensége volt. E hó 3-án egy palánkai kocsmában őket szidalmazta. Mit meghallván Kohn Adolf gazdag kereskedő idősbik fia, az esetet feljelentette, a ki erről a szegedi kerületi csendőrpáncsnokságot értesítette. Ennek Salamon neszét vette, utána járt a dolognak s kitudta, hogy a feljelentő ki volt. Miután Salamon a zsidók szidalmazása miatt egyszer már megbüntettetett s ismétlés esetére a csendőrségtől való elcsapatással fenyegettetett, Salamon méltán tarthatott attól, hogy el fog csapadni s így kenyerétől megfosztatni. E miatt boszut forralt Kohn kereskedő fia, az egész Kohn család s féktelen dühében minden zsidó ellen. E hó 7-én mindenfelé kereste Salamon az ifjabb Kohnt, s csak midőn meghallotta, hogy az egész Kohn-család Kohn kereskedő könyvvivője, Steinbachnak eljegyzési ünnepélyén van, sietett Steinbach házába, lelőtte az öreg Kohnt, ennek nejét megsebezte, agyonlőtt még négy más zsidót s a házból kijövet lelőtte a zsidónak nézett róm. kath. Nadhernit. Midőn Salamon Nadhernit fölismerte, reáborult és könnyes szemekkel kiáltotta: mikép sajnálja hogy ezt a becsületes keresztény embert védtésből megölte. Az utczán fegyverével végig rohanva, folyton avval nyugtatta meg a megrémült tömeget: »Ne féljétek, én csak a zsidót bántom becsületes keresztény embereknek nem lesz semmi bántódásuk«, haza érve önmagát agyonlőtte.

Salamonnak e hó 10-én végbement temetésén roppant néptömeg vett részt. Koporsója vagy 30 koszorúval volt ékesítve, melyek a megye minden részéből lettek ide küldve. Zomborból magából 6 koszoru érkezett. A koszoru adók legtöbbjeinek neve ismeretlen. Hir szerint Salamon sirja felett valaki beszédet akart tartani, ez azonban hatóságilag jeltiltatott.

A meggyilkolt keresztény Nadherny temetése szintén nagyszerű volt, a zsidó temetésektől azonban a nem zsidó közönség tüntetőleg távol tartá magát.

Kápolnán meg a járásbeli adó végrehajtó lön a nép dühének áldozata. Az eset a következő. Folyó hó 13-án Zeley végrehajtó, ki a lehető legszigorubb szokta tisztét teljesíteni, Borsodmege Kápolna nevű községben is megjelent két pandur kíséretében s fent jelzett napon küldetés czélját a község előljáróival tudatva, a már előbb lefoglalt, úgy igavonó mint heverő marhák behajtására indult ki, a legelő felé, mely hire villám gyorsan futott szét a községekben; s innen a mezőn békésen munkálkodó nép egyeséhez, mire az mindenfelől tödult hazafelé; kérve a végrehajtó akarata megmástitására; hanem ő hajthatatlan maradt. Egy Tardi Bálint nevű ember ért hozzá legközelebb, (mintegy husz lépésnyire) midőn Zeley két hat-hat lövetű revolvere egyikét előrántva, egy halántékon ejtett lövéssel Tardit földre teríté; — ez mozdulatlanul rogyott össze. A végrehajtó a felbőszült tömeg által szorítatva, egy sertésóba menekült, a tömeg követte, Zeley újra lőtt s Tóth József nevű egyént nyakszirten találta, ez is azonnal meghalt, egy harmadikat pedig vállán sebez-

zett meg, de nem életveszélyesen. Az eset után más közeles falvakból is sereglett kápolnára a feldühött nép s hivogatta ki a kelepczébe szorult végrehajtót; de ő káromlások közt mindenkit, ki hozzá közelit, jegyzőt, bírót agyonlövással fenyegetve benn maradt. A szomorú dráma délelőtt 11 órakor vette kezdetét. A veszély láttára a két pandur Sajó-Szentpéterre szaladt, az itt székelő hatóságok tudomására juttatandó az eseményt. A hatósági személyek megjelentek a helyszínén s felhívták a népet a reájok nézve bekövetkehető kellemetlen kimeneteli dolog abbahagyására; de ezek azt felelhék, hogy ők a végrehajtót élve semmi szín alatt ki nem bocsájtják kezeik között; halálért halált esküdnek. E határozott válasz hallatára a szolgabíró visszasietett Sajó-Szentpéterre s katonaságot sürgönyözött Miskolcra. A katonaság csak esti 9—10 óra között külön vonattal érkezett Szentpéterre s innen Kápolnára. Hogy ez időköz allatt milyen körülmények közt volt Zeley; azt bajos volna leírni, csak ő érezhette mert az egyik lelőtt embernek két, másinak egy fia és ezek rokonai erős őrizet alatt tartották a sejtés ólat s minden áron ki akarták venni onnan a beszorult adóexekutorát; szalmát gyujtottak hát, s ennek füstjét égefelé hajtva kísérlék a szalmás épületek között hajmeresztő játékkal czélok keresztül vitelét, de ez sem vezetett sikerre. Végre elkecsereledésben borzasztó eszméjük támadt az ostromlóknak. Ugyanis: estefelé valahonnan dinamitot szereztek s kitapogatták azt a pontot, hol a végrehajtó meghuzódott, a robbanó anyagot falba ásták s meggyujtották. A borzasztó löveg lábfejét zuztaszét Zeleinek, ki most már jajgatva kérte bocsánatukat, jelentve, hogy már úgy is halál fia. Az ostromlók még mindig tartották hadi pozíciójukat, minék következménye az lett, hogy Zeley golyót röpitett saját agyába, meghalt s ott hagyta. Midőn mindezek lefolytak, érkezett meg a katonaság Kápolnára. —

Hát oda jutottunk ebbe az országba hogy a kétségbeesés immár elszagattja a gátot, melyet az erőszak ellen nemcsak a törvény, de a józanész is a végből emelt, hogy az állami együtt létet lehetővé tegye?

Az adó végrehajtó több rendbeli revolverrel fölfegyverkezve ellenségként ront a falu népére, hogy a »kutya paraszttól« elhajtassa marháját, elvigye beteg gyermeke alól az utolsó vánkost, el az éhez elől a lisztet, melyből az asszony éppen kenyeret sütni készül, pedig könyörög a nép, csak pár napot várjon, hogy gabonáját piacra vihessen s fizethessen! Kötelességét teljesíti a végrehajtó igaz, de teljesíti oly módon, hogy a ki ellen irányul az nem tekintti többé az állam végrehajtó közegének, hanem szebráknak, aki harácson szed, s a kinek az öfenntartási ösztön ellentállni készíti; teljesíti szomorú kötelességét, oly módon hogy nyomorgatót gyilkost lássa benne az anyira is elkecsereledett, végig kintott tömeg; s elvukult dühvel önmaga vegyen oly elégtételt, melyet isteni s emberi törvény egyaránt tilt.

Amott egy ember a ki csak jogával élt, meg

közre, Jehoval parancsára az elsőket leölette, a kocsikat pedig elregette. — A zsidók papjai és vezetői számár háton mentek; egy fehér számaron lovagolni, a legnagyobb tisztességhez tartozott.

David volt az első, ki a lovat Judiába behozta. Midőn ő Sába király seregét az Euphrátra hajtottta, 1700 lovat zsákmányolt — azonban ő sem tudta magát népének régi szokásától teljesen felszabadítani, s csak annyi lovat tartott meg, a hány 100 kocsit elhuzhatott, míg a többi lónak lábán az inakat elvágatta. — A gazdag és pompaszerető Salamon királyról találjuk felemlítve, hogy ő Egyiptomból nagy mennyiségű lovat szállított Judeába, s 4000 kocsiba való lovat, 12000 paripát tartott.

Egyiptomnak ő lakói a művelődésnek már meglehetősen magas fokát érték el, még mielőtt megismerték volna a lónak fontosságát, hasznát. — Egyiptom ő korszakának műremekein semmi nyomára sem találunk a lónak, a sok faragás között. És így nem fordul elő egyiptom behalzsamozott állatai között, még p. o. ökor, krokodil, farkas, kutya macska, Jchnumon igen gyakran található. Az egyiptomiak szent állatai között sínes a ló megnevezve. Csak egy későbbi, természetesen még mindig évezredekkel utánnunk fekvő kornak templomai s palotáiból fenmaradt festmények s kőbe metszett reliefeken láthatók legelősször a lovak, — legtöbbnyire párossával kocsiba fogva, mely kocsi a harcosokat egész övig eltakarták.

Ezen hátramaradt ábrák után ítélve az egyiptomi lovak nemes válfajok voltak s a fehérszínűek a legkeresettebbek, vagy legközönségebbek.

A nemes állat egy másik ága Ázsiából észak-

felé terjedt s a tatárok s Scythák között ütött gyökeret. — Ezen hidegebb földrészekben a ló nagyobb rétekre s nomád pásztor népekre akadt, azonban az éghajlat, mely Arabiában oly sok befolyással volt tökéletesedésére, itt nem igen kedvezett neki. Rendkívül életerős kitartást nyert ugyan, de kicsiny és sovány maradt. — Ezen kis lovak a nép vándorlással, a Hunok, Bulgárok, Avarok vonulásával egész nyugati kontinensen elterjedtek. Ezek hátán árasztották el a rettető Atilla vezetése alatt a tatár — mongol csapatok Európa országait.

Ugyanczen kis tatár lóválfaj volt az ő anyja a Mecklenburgi Dán lovaknak, s ugyanezekből származtak gondos ápolás s kiválasztás útján az angol versenylovak.

Európa északi részében elvész minden nyom a lóról az ő időknek legsötétebb mondáiban. — Mig az olympiai Zeusnak semmi más állata nem volt mint a sas, Wodan, az északi isteneknek öreg atyja Sleipniren lovagol, mely bámulatra méltó állatnak nyolcz lába volt. — A Walkyrok — szép asszonyok — istenek parancsolatára a háboruban elesett emberek lelkét lovukon elviszik Odinhoz, ki őket Walhallában fogadja! Ott a hősök ismét megtalálják lovaik és fegyvereiket, azon esetben, ha az utóbbiakat ugyanazon máglyán égetik el, melyen az illető hőnek testét.

Ezen mythologia bizonyítja, hogy az északi népeknél a lovak iránti szenvedélyes előszeretettel épen oly nagy volt, mint később Islam követőinél, egy előszeretettel, mely más népeknél teljesen hiányzott.

Garçon.

nem sértette a törvény betűit, mert hát a törvény nem tiltotta, jogával élt midőn embertársát uszorrával kifosztotta; jogával élt, nem sértette a törvény egy betűjét sem, midőn az apja vesztén elkecseregett, saját sorsán elbusult fia kifakadásait panaszkolta; s még is természetesen kellett következnie, hogy a mérleg felbillenjen s gyakossá tegye a ki tán csak elégtételt akar.

Furcsa idők azok midőn kik megakarnak hahni, előbb kísérők után néznek, hogy elvigyék őket a hosszú utra a homnét nincs visszatérés.

Furcsa idők midőn az elkényszeredett embernek halálában is vigasztalás az, hogy elégtételt tett úgy mint azt bős elkeseredésében elvadult dühében elhatározta!

Oly jelek ezek urak, hogy jó lesz gondolkodni jelentőségükről, míg lehet, — nehogy végképp forduljon a társadalom s általánossá ne váljék az igyekezet, mely változást óhajt mindenáron, mit sem törődve azzal milyen s mi lesz annak következménye.

Kossuth ünnep Kaposvárott.

Városunk Kossuth Lajos nagy hanzánka születésének 80-ik évfordulóját oly kegyelettel ülte meg amint azt bizton vártuk,

Szabó Kálmán — polgármester — meghívására 16-án esti nyolcz órakor nemcsak megteltek Preiszner helyiségei, de alig voltak elég tágasak, a megjelentek befogadására, kilencz órakor telepedt le a társaság a négy sorban felállított asztalokhoz, az asztalfőn Szabó Kálmán foglalt helyet, a kiknek pedg hely nem jutott körül állottak, ki ki hova fért; a kik bent helyet nem kaphattak, oda álltak az udvarba, sőt az utcára, de el nem ment egy se. Az első fogás után fel állt Szabó Kálmán s illetődött hangon szolt, úgy, a mint ő szólni szokott, amikor szíve szerint beszél, megemlékezett az ünnepelt hosszú, dicső, tettus, de küzdelem teljes pályájának egyes mozzanatairól, meg a száműzött bús napjairól, meg sorsáról annak a kikek saru szíjjait megoldani nem vagyunk méltók s a ki hontalan lett mert honának népének élt, Kossuthra emelte poharát. Utánna szoltak többben, Bárány Gusztáv, Gáspár Lajos s ifj. Csorba Ede, ki a jobb kort jelző szellem ébredésére ivott, utánna Schwarz Samu tartott hazaszeretettől lángoló beszédet buzdítva a kitartásra s intve az aranybonyu imádás átkos tanának megvetésére — beszédét Szabó Kálmán után leginkább megjelenezték. Végül Seffer Márton az iparos szövetség elnöke köszöntött fel. — E közben eljött az éjféli s hogy kívánataink eljussanak a Turini magányban, Szabó Kálmán indítványára üdvözlő táviratot küldtünk annak ki nagyobb mindenkinél; Óhajtasunk, reményünket fejezi ki Zár, szavában: „A viszóntlátásig.“

H I R E K.

— **A király** a lizsói rom. kath. hitközségnek iskola építkezési czélokra 100 fítot; a bőszenfai tüzkarvallottaknak pedig 500 frtot adományozott magánpénztárából.

— **Trieszti kiállítás.** Szalay Imre burgundi bora a trieszti kiállításon arany éremmel, a kadarka és fehér bora pedig ezüst éremmel díjaztatott. Alpár János boglári birtokos Balatonmelléki bora szinte ezüst érmet nyert.

— **Ifj. grf. Ráday Gedeonnak** honvédelmi és grf. Csáky Albinnak közlekedési miniszterre kinevezését bizonyosnak mondják.

— **Hosszu ősz** előjelei mutatkoznak, mint bennünket Iháros-Berényből értesítenek, ott a gesztenyefák teljes virágzásban pompáznak.

— **A kaposvári fiatalság** két kiváló tagja Scholcz Lajos és Tevely László által mult szombaton rendezett vialgom jól sikerült, mint ép mult számunkban röviden jelezte; tudósítónk kiemeli a rendezők figyelmét s fíradhatatlan buzgalmit, úgy a mulatság házias jellegét. A négyeseket 32 pár tánczolta Tamás dombóvári zenekarának érzesel hangzott nótáira; a csárdást széles jó kedvvel járták világos virradtig. Jelenvoltak; Bogyay Odómné, (N.-Kanizsa) Csonka Gyuláné, id. Csorba Edéné, Gosztonyi Lajosné, Háj Edéné, Kaeskovics Boldizsárné, özv. Kaposcsy Tevelyné, Leposicsné Martynné (Babod) Psik Lajosné, Scholcz Erichné, Szalay Károlyné, dr. Szigethy Jánosné, Tevely Pongráczné, Vandruska Örnagné és Zdváryné urnök; továbbá Bogyay Erzsike (Nógrád) Csorba Mathild, Gosztonyi Beatrix, Háj nővérek, Horn nővérek, Kaeskovics Ilon, Krizsanics Erzsike, Kvávil, Ladányi és Leposits nővérek, Martyn Erzsike, Gáspár Mariska, Paizs Mariska, Püchler Coelestine, Ruszky Anna, Schäffer Gizella, Scholcz Minka, Szalay nővérek, Tevely Ilona és Tollasits Rózsa k. a.; felülvittek az árraház javára: Pyzker Maria 1 frt., Löw testvérek 3 frt., Svarcz Samu 2 frt.,

Cselkó József 1 frt., Augusztin Agoston 2 frt., Jéiteles Herman 1 frt., Babóchay Kálmán 2 frt., Berger Antalné 2 frt., Kunfi Hermin 3 frt., Fekete Gyula 1 frt., Ujváry plébános 1 frt., Dr. Andorka Elek 1 frt., összesen 20 frt. Fogadják az adakozók a rendezők hálás kösvönetét.

— **Miháld községben** Szept. 21-én kir. pósthivatal lépett életbe, — kézbesítő kerületét Miháld, Path, Surd községek a hozzájuk tartozó puszttakkal képezik.

— **Rémeset** Kaposfü roden Lhó 9-én Freistadtler Vilmos bérlő ur bikája a mezőn Bernát József gulyásra rohanván azt megölte; az eset láttára két béres vasvillával felfegyverkezve futott segítségre, de ezek egyikét is súlyosan megsértette a bősült állat, a másik pedig csak úgy szabadult meg, hogy a közeli kukorica közé rejtőzött: csak nagynehezen sikerült később az oda sereglett munkásoknak a neki vadult állatot megkötözni.

— **Fekete Pál** szőlőszeti szaktanár ma érkezik Boglára célja a Balaton vidéki szőlő nomenclaturák megállapítása; s a vidékbeli szőlő birtokosokkal tartandó tanácskozás folytani meghatározása azon két három szőlőfajának melyek legjobbnak bizonyultak s így terjesztésre s további szaporításra legalkalmasabb.

— **Miklós Istvánnak** annak idején oly nagy port vert ügye véglegesen befejeztetett, mult héten a kaposvári kir. törvényszék csődjét szüntette be, 19-én megtartott végtárgyalás alkalmával pedig — melyen Raab József k. tszéki bíró elnöksége alatt Misits Manó és Fodor Géza tszéki bírák voltak a szavazók — a Budapesti kir. tábla határozata folytán ellenében egyedül fennmaradt vétkes bukás vádjá alol is Kapotsfy Jenő ügyvédnek remek védbeszéde után teljesen felmentette. A kir. ügyészség a határozatban megnyugodván az jogerejüvé is vált.

— **Tetten ért tolvaj** Molnár Péter kosaras szerdán délbe éppen akkor ért haza midőn Pocsá István kocsis szekrényeit nyitogatta a szobába, hova az ablakon át mászott be; már tizennyolcz forintot szedett össze az ipse, mikor megcsipték, most ingyen tartáson gondolkodik a gesehft rossz sikeréről.

— **Városi rendőri hírek.** Tegnapelőtt éjjel Lang Jakab helybeli kereskedő magtárát ismeretlen tettesek felsörték, és négy zsákbuzáat eltolvajoltak. — Kiss Imre kaposvári zárda utcai lakosnak dísznőjét folyó szeptember hó 19-én éjjel az udvaron levő ótból elhajtották. A rögtön megéjtett nyomozás folytán a gyanu egyik helybeli kanászt teherli.

— **Megyei rendőri hírek.** Istvándi Gergely szennai lakosnak f. évi szept. 10-ére virradóra 1 db egy éves, világospej kanca és egy db. 1 1/2 éves, setépej kanca csikói ellopattak. — András József gárdonyi lakos kárára f. é. szept. 11-én virradóra 4 db. sertés ellopott. — Barcon f. é. szept. 4-én egy db. 1 1/2 éves, szürke mén és egy db. 1 1/2 éves világospej kanca 126 em. magasságu csikók bitangáságban találtak.

— Az „**Üstökös**“-t, melynek legújabb száma is szokott eleven tartalommal jelent meg, ajánljuk t. olvasóinknak. Az „Üstökös“ ez idő szerint a legdizsesebb magyar élelzap, czimlapján állandóan díszített arcképeket közöl. Ára negyedévre, október — decemberre 2 frt. — Az előfizetések egyszerűen így czimzendők: „Üstökös Budapest.“

Egy hó története.

Egyptom sorsa utolsó tudósításunk óta eldőlt; a mint az angolok elégséges katonával rendelkeztek, megkezdették a támadást, mely folytonos előmenetel teljes győzelemre vezetett. Az első csatát Kassalinnál vívták az angolok, itt azonban Arabi tulnyomó számu néppel állván nekik szemközt, a hiányt személyes vitézséggel kelle pótolniok, pótolták is, az egyiptomiak ügyesen csatároztak az izzó napon álló angolokat egész napon át nyugtalanították s ezalatt a sereget oldalba kerülni is megkísérelték, ez már majdnem sikerült is; és rövid ideig az angolok helyzete valóhan válságossá lőn; ekkor kapott a lovasság parancsot az előnyomulásra; mire a gárda Baker Russel parancsnoksága alatt az egyiptomi ágyukra rohant s miután ezeket rövid harc után elfoglalta, a gyalogságra rontott, futásra kényszerítvén azokat is; ezzel a csata sorsa mely alatt Russel alól a lovat kilőtték, ő azonban rögtön másakra ült s folytatta a vezérletet, az angolok javára eldőlt, az egyiptomiak teljes rendben vonultak vissza; e csatának kedvező eredménye azonban még nem engedé gyanítani a mi következett, ennek tulajdontható hogy Wolzeley az angol fővezér a győzelem után megállítá seregét s bevárván az erősítést csak lassu menetekben indult Tel-el-Kebir felé ahol Arabi — hir szerint — serege zömével 30—40,000 emberrel magát elcsászolta. Jöttek a hírek mindkét tábor készülődéséről, Arabi táborát mintegy második Plevnát vívták le; s ime midőn szept. hó 12-án reggeli 8 órakor az angolok a rohamot megkezdték, alig kellett nekik több idő mint a mennyi szükséges lenne a csata körülményes leírására, hogy az egyiptomi sereget végképp tönkre, semmivé tegyék; e dolog így történt: szept. 13-án hajnalba mozdult meg az angol tábor s nesztelenül közeledett Tel-el-Kébirhez, négy órakor reggel elérvén az ellenség állásait, alig egy óra alatt megkezdett az ágyuzás, az egyiptomiakat e támadás anynyira megzavarta, hogy eleinte csak vakon löttek

minden czél nélkül; így tartott ez pár óráig midőn az angol fővezér rohamot vezényelt, irtóztató kiálltozással rohantak elől a hegyi Skótok utánunk az angol gyalogság, fent a sánczokon s azon belül megkezdődött a mészárlás s rövid egy óra alatt az egyiptomi hadseregnek csak a helye volt s 2000 holttest fedte a harcztért; az arabok nem is védve magokat rohantak hanyatt homlok ki merre tudott; az angolok vesztesége 150 ember ezek között nyolcz tiszt. Arabi gyors paripán menekült az ittközetből Kairóba a hol azonban megérkeztek a nép gunynyal fogadva s kövel hajigálva később pedig a parancsnok elfogatta; több fő tisztjeivel együtt, ezzel az egyiptomi hadjárat jóformán be van fejezve. — Már az angolok is elérték Kairót s ott kényelmesen berendezkednek. A szétszört egyiptomi csapatok egymásután hódolnak meg a khedivének, ki a napokban szinte Kairóba ér, akkor fog Arabi s társainak sorsa is eldönteni, egyelőre elhatározta az egyiptomi hadsereg felozlása. Az angolok összes vesztesége e háboru alatt 800—900 a halottakat s sebesülteket együtt számitva.

— **Trieszben** az olasz irrendenta párt folytatja üzemleit, most felhasználva a király és királyné látogatását, valószínűleg merényletet akart megkísérleni, legalább igen gyanus körülmények folytán elfogatások történtek s az elfogottak egyikénél ki magát Oberdaneknek nevezi két robbanó bombát találtak.

— **Török országnak** egyéb bajain kívül Görögország is dolgot ad, a rendezetlenül hagyott határ kérdés következtében összeitközés történt, a törökök a görögöket vissza nyomták, most fegyverszünet van kötéve, hogy ez alatt megkéstessék a kérdések békés kiegyenlítését.

— **Kállay szemle s tanulmány utját** befejezte Boszniába, sokat irtak mindenféle terveiről, az az egy bizonyos, hogy e gyönyörűségek szerzemény is új áldozatot fog tőlünk kívánni, A pénz a mire itthon oly nagy szükség volna, ismét majd csak oda fordítatik.

— **Nem csak francia de olaszországban** is mind nagyobb mérveket ölt a radikális mozgalom s alig lehet kétség, hogy e párthoz tartozók mindkét országban egyöntetűleg járnak el. Mutatja ezt az olasz irrendentista lap a »Pro patria« első száma, mely Száz francia képviselő s senator-tól aláirt nyilatkozatot közöl, melyben a két nép radikális elemeinek összetartozandósága s közös érdeke hangsulyoztatik.

— **Nikita montenegró** fejedelme utra kelt pétervár felé, utazásának czéljáról azt írják, hogy utasítást akar kérni a hercegovinai s a krivosciaik irányábani magatartásra nézve, továbbá, hogy legidősbb leányának Jorkának, kit az orosz udvar Sándor bolgár fejedelemnek szánt feleségül, hozományt eszközöljön ki.

Különfélék.

— **Hogyan keletkeznek a Dynastlák.** A negyedik században, a Tsin családból származó utolsó chinai császár kormányzása alatt, Nanking városában Dion-yon nevű gyermek született, kinek szülei csakhamar elhaltak s a gyermeket árván hagyták hátra. Egy öreg nő ápolása nélkül, ki megkönyörült rajta, az éhség nélkülözés következtében meg kellett volna halnia. Mihelyt a fia a kellő időt elérte czipóket tanult varni, és sokáig szükségleteit abból fedezte, hogy az általa készített czipóket eladta az utcákon. Senkisémet törődött viszonyaival, míg végre egy tisztnek figyelmét vonta magára, ki tőle vásárolt. Ennek megtetszettek a gyermek feleletei, melyeket néhány kérdésre adott, s ajánlotta neki, hogy legyen katona. — Minthogy a harc oly foglalkozás volt mely a fiatal embernek jobban tetszett, mint a czipók készítése, örömmel fogadta az ajánlatot. Pályájának újabb körébe bevezette oly bátorságot s képességet tanusított, hogy csakhamar csapat parancsnokká lőn, ezen állásban egy veszélyes fölkelés alkalmával a császárnak fontos szolgálatokat tevén legfelsőbb államminiszteri rangra emeltetett. — Miután a néppel igen megszeretette magát, megradta a kedvező alkalmat s egy hatalmas párt segélyével kényszerítette a császárt, hogy javára lemondjon a trónról. Ez volt Dion-yon pályája, ki 420-ik évben Wuti név alatt császárrá lőn s megalapította a Song dynastiát. — Időjártaival e dynastia is lelte magát s oly ember vetett véget uralkodásának a kinek életpályája feletébb hasonlított a dynastia ős apja történetéhez. Élt ugyanis Nankingban egy szegény munkás, kinek egy Tschu nevű fia volt, ez oly gyenge testalkattal bírt, hogy nehezebb munkákra teljesen alkalmatlannak látszott. Ezért atyja egy zárdába adta, hol ő neki pappá kellett volna lenni. Tschu-nak azonban ezen élethez semmi kedve sem volt, ezért katona lett s belépett a császári hadseregbe. Itt fokról-fok

ra fellebb lépén. Végre magas állásra vergődött és nőül vett egy gazdag leányt oly családból, mely a fent-
álló uralom megdöntésére törekedett. Ő a fölkelőkpa-
rancsnokává neveztetett ki, s csakhamar ezek se-
reglettek hadesapatához. Bevonult Pekingbe, a csá-
szárt letaszította a trónról, s magát 1366-ban Tai-
tsong név alatt China császárává kiáltotta ki. Ez
volt a Ming-dynastia kezdete, mely 3 évvel később
a moston uralkodó család által ismét leszorított
a trónról.

— **Nem mindennapi multság.** Jselin Jakab
schweiczi theologus három évig naponta 8-9 órát
arra fordított, hogy a biblia verseit szavait és be-
ütöt megolvasta. Szerinte a biblia 31.173 verset,
773,662 szót és 3.556,480 betűt tartalmaz. Az
„és” szó 46,227-szer „Jehova” pedig 6855-ször for-
dul elő benne.

— **Amerikaias** Lyell Károlynak a híres geo-
logusnak Amerikába utaztában, midőn a Missisipin
hajóra szállni akart, egy ismerőse azon tanácsot
adta, hogy a hajóbért semmi esetre ki ne fizesse

mig arra nem kényszerítik. Lyell csudálkozva kér-
dte az indokát ezen különös figyelmeztetésnek, az
amerikai azzal felelt, hogy a nem fizetés a veszély
esélyeit csökkenti; midőn ez utazó további magya-
rázatot kért „No hát” mondja a tanácsadó „nehány
holnapja felfelé utaztam a folyón, midőn kiáltást
hallok, valaki a vízbe esett; a kapitány fut az iro-
dába s kérde valjon a szerencsétlenül járt a vitel
bért megfizette-e? Az igenlő válasza közönyösen
oda fordul a kormányshoz mondván: „minden
rendben van, mehetünk odább”.

— **Hogy gondolkoznak a francziák más nem-
zetekről,** azt szokásos elnevezéseik tanúsítják; a
hamis játékoszt görögnek, a szerelemföltöt spanyol-
nak, a hitelezőt angolnak hívják. Azt mondják le
issza magát mint egy lengyel, nyakas mint egy
breton, alattomos mint egy normann Chinainak
nevezik a különcöt, olasznak a tudatlant, kozák-
nak a veszekedőt zsidónak az uzsorást, csehnek a
czigányt, végre czigánynak a rendetlen életű lumpot.

Szerkesztői üzenet.

Badacsonyi. Küldeményedet örömmel vettük. Jö-
vőre jön.

K. J. Magánlevelet írunk.

K. M. Miért a gyertyát véka alá rejteni, miért azt a
sok jó cikket az asztalába tartani?

Ákos. Verseket igen jókat is csak rikkán adhattunk.
Lapunk iránya és célja pedig épen nem engedi, hogy álta-
lános elmefuttatásokkal töltsük be amugyis szük hasábjait.
Aki úgy ír mint ön attól várunk mást; közérdekűt, tájéko-
zásul — ha értesít — a lapot szívesen megküldjük.

Olvásóinkat különösen elvtársainkat kérjük szivesked-
jenek a körülöttük történetekről értesíteni; mert a lap csak
így felelhet meg teljesen hivatásának, s teljesítheti kötelességét.

H. A. Szívesen.

Ks. I. Csalatkozott; éppen fordítva; az elsőre vigyáz-
zon, a másik igaznak mutatkozik.

D. bátyánk. Egészen elfelejtett bennünket?

P. J. Ismét sorára jöhete valami.

— **X.** Hát biz az haragszik, okul e vagy nem, nem
érdemes keresni.

B. P. Hol késik? Qui cito dat bis dat. Tudod te azt.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

H I R D E T É S E K.

IFJ. HÁGELMAN KÁROLY
KÖNYVNYOMDÁJA ÉS MŰINTÉZETE
KAPOSVÁROTT.

Ezen újonnan berendezett intézetben mindennemű nyomtatványok gyors és pontos elkészítésre elfogadtatnak,
ugymint:

művek, röpiratok, folyóiratok, költemények, név-, eljegyzési és házassági jegyek,
MEGHIVÓ-, BELÉPTI- ÉS CZIMLAPOK,
árjegyzékek, körlevelek, levél- és borítékfeliratok,
étlapok, számlák és gyászjelentések.

Legművészeibb kivitelű

színes nyomatok,

ugymint:

részvények és betétikönyvecskék

a lehető legolcsóbb áron.

316
T. II.

Árverési hirdetmény.

Kaposvár r. t. város tanácsa által kikül-
dött bizottság ezennel közhírré teszi, miszerint
néhai Gundy György által iskolai alapra ha-
gyományozott s a **Roma hegyen fekvő**
**mintegy 40-45 holdnyi szántó-
föld és rét** a helyszínen, (Roma hegy Gun-
dy nyaraló) 1882. **szeptember hó 24-én**
délutáni 2 órakor hat egymást követő
évekre, vagyis 1882. október 10-től egész 1888.
szeptember 29-ig **árverés útján** a legtöb-
bet ígérőnek **haszonbérbe fog kiat-
datni.**

Melyre az árverezni szándékozók azzal
hivatnak meg, hogy a feltételek a jelzett ha-
taridőig alólírott városi ügyésznél, árveréskor
pedig a helyszínen megtudhatók.

Kaposvárott, 1882. szeptember 12.

a bizottság nevében

Vörös János
városi ügyész.

73. 2-2

Laptulajdoos és kiadó **SZALAY IMRE.**

Alulírott azon oknál fogva, mert raktá-
ramot jövőre tetemesen magnagyobbítom a
jelen nyári évszakra szóló
nagyválasztéku **férfi divatcikkek**et, nevezet-
esen: nagyválasztéku **fehér és színes fér-
fiingeket, lábravalóit, harisnyákat,**
zsebkenőket, legújabb divatu **nyakken-
döket, nap- és esernyőket, sátaboto-
kat, illatszereket, por és eszköpeny-
ket, utazótakarókat, plaideket** stb.
**megleپően olcsó áron vég-
eladom.**
Bátor vagyok tisztelettel kijelenteni, hogy ez
elárúsítás nem nem a szokásos névszerinti végel-
adás — mely közönséges reklomnál nem egyéb. —
ellenkezéleg alkalma nyílik a nagyérdemű közön-
ségnek az árak tényleges leszállításáról meggyő-
ződni.
VIDÉKRE : Ingkelmementákkal bérmentve
szolgálok megrendelések pontosan
eszközöltetnek.
Karikás Lajos
fehérmű és férfi divatüzlete
BUDAPESTEN, V., Dorottya-utca 3. sz.

Árverési hirdetmény.

Kaposvár várostanácsa által kiküldött bi-
zottság közhírré teszi miként a város tu-
lajdonát képező **Bülki csárda a hozzá**
tartozó 42 holdnyi szántóföld, és
regale joggal együtt jövő 1883 évi april
hó 24-től egész 1887 évi april 24-ig terjedő
időtartamra árverési uton **haszonbérbe**
adatik, melynek a városház nagytermében
leendő megtartására határidőül **1882. évi**
szeptember hó 27-nek d. e. 11 órája
kitűzetik.

A feltételek a határidőig alólírott városi
ügyésznél, árveréskor pedig a helyszínen
megtudhatók.

Melyre a bérleti szándékozók ezennel
meghivatnak.

Kaposvárott, 1882. szeptember 12.

a bizottság nevében
Vörös János
városi ügyész.

74. 2-2

Kaposvárott, 1882. Nyomatott ifj. Hágelman Károly könyvnyomdájában.